

lingen for Havbundstviser eller for bindende handelsvoldgift.

Til artikel 189:

Artiklen fastlægger begrænsninger i Afdelingen for Havbundstvisers kompetence over for Myndigheden med hensyn til dennes skønsmæssige beføjelser samt med hensyn til Myndighedens regler, forskrifter og procedurer.

Til artikel 190:

Artiklen regulerer deltagende sponsorstaters deltagelse i og fremmøde ved retsforhandlinger.

Til artikel 191:

Artiklen pålægger Afdelingen for Havbundstviser at afgive retlige responsa efter anmodning fra Forsamlingen eller Rådet inden for rammerne af deres virksomhed.

Til Kapitel XII (artikel 192-237)

Beskyttelse og bevarelse af havmiljøet

Konventionen betegnes ofte som den hidtil mest omfattende miljøkonvention. Konventionens kapitel XII rummer da også visse bestemmelser af materielt indhold, men fastslår først og fremmest de folkeretlige principper om staters forpligtelse til at beskytte og bevare havmiljøet og udstikker normerne for indgåelse af specialkonventioner på miljøområdet, såvel regionalt som globalt. Et betydeligt arbejde i så henseende er pågået inden for rammerne af den »kompetente internationale organisation«, hvortil der hyppigst henvises i Konventionen. Det drejer sig om den internationale søfartsorganisation IMO under FN.

Alle, herunder fremtidige, konventioner »bør opfyldes på en måde, der er forenelig med Konventionens principper og mål.« Med dette citat bekræftes Konventionens status som »Havets grundlov« også på miljøområdet.

Kapitel XII giver staterne såvel rettigheder som pligter til at gennemføre og håndhæve miljøbeskyttelsesregler. Også dette kapitel afspejler det ligevægtsprincip mellem kyststater og flagstater, der er tilstræbt ved Konventionen.

Kapitel XII er bygget op over følgende systematik: Almindelige bestemmelser (artikel 192-196), globalt og regionalt samarbejde (artikel 197-201), teknisk bistand (artikel 202-203) overvågning og miljømæssig vurdering (artikel 202-206), internationale regler og national lovgivning til forebyggelse, begrænsning og kontrol af forurening af havmiljøet (artikel 207-212),

håndhævelse (artikel 213-222), garantier i forbindelse med håndhævelsen (artikel 223-233), isdækkede områder (artikel 234), ansvar og erstatning (artikel 235), suveræn immunitet (artikel 236), og forpligtelser i henhold til andre konventioner om beskyttelse og bevarelse af havmiljøet (artikel 237).

Kapitel XII omfatter alle havområder og afspejler den øgede internationale miljøbevidsthed, her i en global, almindelig folkeretlig forpligtelse for staterne til at beskytte og bevare havmiljøet i overensstemmelse med Konventionen og almindeligt accepterede folkeretlige regler.

Til artikel 192:

Ved artiklen, som er en rammebestemmelse og »programerklæring«, fastsættes en almindelig forpligtelse for staterne til at beskytte og bevare havmiljøet. Indholdet af forpligtelsen er nærmere beskrevet i de følgende artikler. Det bemærkes herved, at staten kan være forpligtet såvel i egenskab af kyststat som flagstat.

Til artikel 193:

Artiklen bekræfter staternes suveræne ret til at udnytte deres naturlige ressourcer i henhold til deres miljøpolitik og i overensstemmelse med deres pligt til at beskytte og bevare havmiljøet som bestemt ved artikel 192. Artiklen indrømmer således staterne mulighed for en vis interesseafvejning mellem ressourcudnyttelse og miljøbeskyttelse.

Til artikel 194:

Artiklen pålægger staterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forebygge, begrænse og kontrollere forurening af havmiljøet. Forpligtelsen skal efter behov opfyldes af staterne »i fællesskab« og de skal »bestræbe sig på at koordinere deres politik i så henseende.« Denne samarbejdspolitik er hovedsagelig udmøntet i regionale aftaler, f.eks.: Helsingfors-Konventionen (HELCOM) om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet (1974, rev. 1992) og Konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (OSPAR, 1992) m.fl.

Stk. 2 omhandler staternes særlige forpligtelser til ikke at påføre andre stater eller disses miljø skade ved forurening.

I stk. 3 opregnes, specificeret i litra a) - d) de forureningskilder, som skal formindskes, hvilket i princippet vil sige alle kilder til forurening af havmiljøet.

Stk. 4 pålægger staterne i udøvelsen af miljøbeskyttelsesforanstaltningerne at afholde sig fra uberettiget